

[Justitsministeren.]

af Straaemandssystemet som en à jour-Føring af Presseloven, der indførte Straaemandssystemet, er det ikke i Overensstemmelse med min Forstaaelse af à jour-Føring.

Endvidere skal jeg nævne de grove Statsforbrydelser, som jeg før omtalte; den udvidede Adgang, der dog er til at paa-lægge Redaktør Ansvar et sammen med den navngivne Forfatter, som bl. a. ogsaa berører Straaemandsspørgsmaalet, saaledes som det nu er nærmere bestemt i § 6; dernæst Bestemmelsen om Løbesedler i § 8 og, naturligvis ikke mindst, Bestemmelserne om Berigtigelsespligten i § 9; de stærkt udvidede Erstatningsregler; og endelig Justitsministerens Fritagelse for at være den øverste Tiltalemyndighed i Praksis i Presse-sager, der nu lægges over til Rigsadvokaten. Alt dette er noget nyt, som jeg lægger en vis praktisk Vægt paa, og som man ikke kan kalde en blot à jour-Føring. I øvrigt nævnte den ærede Ordfører for Socialdemokratiet selv disse Ændringer og kaldte netop flere af dem betydningsfulde.

Samme ærede Ordfører henlede Opmærksomheden paa visse Annoncer om Varesalg, der gennem deres særlige Form kunde opfordre svage Karakterer til at begaa Tyveri. Jeg skal være opmærksom paa dette Spørgsmaal, men det vedrører i øvrigt ikke Presselovforslaget. Spørgsmaalet har været fremme ved anden Lejlighed, og jeg skal se, om der skulde være noget at gøre ved det.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde med Hensyn til Stk. 3 i § 9, at det var egentlig urimeligt, at den blotte Meddelelse om et Sagsanlæg, som ikke fulgtes af et Sagsanlæg, skulde optages — saaledes forstod jeg den ærede Ordfører —, idet det netop førte til, at adskillige Personer, som absolut ikke havde tænkt paa at anlægge Sag, mødte frem med denne Bekendtgørelse, og saa saa det ud over for Omverdenen, som om de var rensat. Jeg har ikke noget imod at se paa, om vi kan blive enige om en anden Formulering. Jeg har ogsaa selv en enkelt mindre Ændring til § 9, en Ting, jeg ser er gledet ud ved de mange forskellige Udkast, saaledes som det let kan ske.

Den ærede Ordfører for Venstre (Elgaard) spurgte, om det nu virkelig var nødvendigt med dette Berigtigelsesnævn. Det samme har flere andre ærede Ordførere, bl. a. det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, været stærkt inde paa. Naturligvis er det ikke nødvendigt med et Berigtigelsesnævn, men efter Forhandling med Presseorganisa-

tioner og andre, er vi altsaa naaet til det Resultat, at det var den Maade, hvorpaa man med mindst Kritik kunde komme igennem over dette i øvrigt meget vanskelige Spørgsmaal. Jeg var til Stede for nogen Tid siden ved en Diskussion i en privat Forening, hvor en kendt Pressemand stod op og sagde, at den, der kunde forme en Berigtigelsesparagraf, selv om man i og for sig var enig i Grundtanken, han vilde indlægge sig europæisk Berømmelse. Jeg tror, at man her ved denne Form har opnaaet det, der er mere værd endnu, nemlig at indlægge sig Berømmelse hos enkelte danske Blade — det være altsaa ikke sagt for at rose mig selv, det er ikke mit Forslag, det er i hvert Fald i højere Grad Pressens Forslag end mit. Det oprindelige Udkast, som det kom fra det sagkyndige Udvalg, gik ud paa, at man uden videre skulde gaa til Domstolene.

Naturligvis udtrykte den ærede Ordfører for Venstre sin Forundring over, at man overhovedet kunde tænke sig at fremsætte i et Presseforslag Forslag bl. a. om Afskaffelse af Straaemandssystemet fra et Partis Side, der særlig havde nydt godt af Friheden gennem Aarene. Der er efter min Mening en afgørende Forskel fra Forholdene nu og saa langt jeg kan huske tilbage i Tiden. Dengang stod der en meget skarp politisk Strid baade mellem Klasser og Grupper af Befolkningen, men der var ingen principiel Uenighed om det Kulturgrundlag, hvorpaa hele Samfundet hvilede. Der er senere kommet Bevægelser frem, der ogsaa nogle Steder har haft praktisk Betydning, herhjemme mindre, endnu i hvert Fald, Bevægelser, som principielt opererer ud fra et helt andet Syn paa et Samfund og paa en Kultur end det, vi hidtil har været vant til. Dette giver ikke mindst et Demokrati en vis, ikke alene Rimelighed, men Nødvendighed for at overveje, om man ikke ad forskellige Veje — nu skal jeg ikke staa og holde nogen lang Tale her, jeg har Linien her klar, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ogsaa er fuldkommen klar over — til Beskyttelse af Demokratiet bliver nødt til at stramme Tøjlerne en lille Smule ogsaa gennem Presselov og gennem Straffelov foruden formentlig gennem Forfatningslov.

Det kan man altid komme til at diskutere. Men man behøver ikke, og det vil være dumt, om man gjorde det, inden for de demokratiske Partier at ville mistænke hinanden for, at Formaålet var et andet end netop at styrke Demokratiet. Dette være sagt til den ærede Ordfører for Venstre til Forklaring af, hvorfor det maaske netop